

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 782

гр. П., 16.12.2021 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Панайот Р. Велчев

като разгледа докладваното от Панайот Р. Велчев Частно наказателно дело №
20215330205509 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 4 НПК.

Образувано е по жалба с вх. № 7089/20 от 16.08.2021 г. по описа на РП –
П., депозирана от адв. Д.Н. – повереник на АНТ. ХР. АР. и АЛ. ИЛК. АР.
против Постановление от 29.07.2021 г., с което е било прекратено
наказателното производство по досъдебно производство № 328/2020 г. по
описа на ОСлО гр. П., пр.пр. 7089/2020 г. по описа на РП гр. П., водено за
престъпление по чл. 286, ал. 1 НК.

В жалбата са изложени съображения, че в обстоятелствената част на
постановление за прекратяване на наказателното производство липсвал
анализ на събраните в хода на разследването доказателства, тъй като били
налице съществени противоречия. Посоченото в жалбите на свидетеля М.П.
не съответствало на действителното положение, а се подкрепяло единствено
частично от показанията на свидетеля А.. От друга страна било налице
разминаване в посоченото в жалбите от свидетеля П. който при всяка
последваща такава разкривал нови обстоятелства. Ето защо, иска отмяна на
атакувания прокурорски акт

П.ският районен съд, след като се взе предвид доводите и възраженията
на страните и се запозна със събраните по делото доказателства, намира за
установено от фактическа и правна страна следното:

По делото няма привлечено в качеството на обвиняем лице.

С Определение № 547 от 27.10.2021 г. е било отменено Разпореждане №

6105/21.09.2021 г., постановено от настоящия съдебен състав и делото е било върнато за продължаване на съдопроизводствените действия от същия съдебен състав, поради което подадената жалба се явява процесуално допустима, разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

За да прекрати наказателното производство представителят на държавното обвинение е възприел следната фактическа обстановка:

Наказателното производство е било образувано на 06.11.2020 г., на основание чл. 212, ал. 1 от НПК за това, че през месец декември 2018 г. в гр. П., пред надлежен орган на властта - Районна прокуратура гр. П. - деецът е набедил в престъпление АНТ. ХР. АР. и АЛ. ИЛК. АР., като знае, че те са невинни - престъпление по чл.286 ал.1 от НК.

На 30.10.2018 г. свидетелят М.П. подал жалба до Специализираната прокуратура, в която били изложени твърдения за множество престъпления (измами и изнудвания), осъществени спрямо него от свидетелите А.А. и А.А., за което била образувана пр. пр. №1750/2018 г. по описа на Специализираната прокуратура и била назначена проверка по реда на чл. 145, ал. 1, т. 3 ЗСВ.

В хода на последната на 04.12.2018 г. в гр. П. свидетелят П. дал обяснение пред полицейски орган, в което потвърдил посоченото в жалбата и изложил допълнителни подробности в тази насока, като впоследствие преписката била препратена по компетентност до РП- П., като с постановление на наблюдаващия прокурор, било отказано да се образува досъдебно производство, поради липса на достатъчно данни за извършено престъпление. Този прокурорски акт преминал през инстанционния контрол от прокурори при ОП-П., АП-П. и ВКП, като впоследствие бил потвърден. В мотивите на постановлението за отказ да се образува досъдебно производство, издадено от наблюдаващия прокурор при РП-П., се посочва, че относно една част от посочените в жалбата на свидетеля П. деяния вече има друго произнасяне, а именно - постановление за отказ да се образува досъдебно производство на РП-П. от 26.11.2014 г., което е било издадено във връзка с друга, по-ранна жалба на свидетеля П..

Междувременно свидетелите А.А. и А.А., считайки, че с действията си М.П. умишлено ги е набедил в осъществяването на престъпления, които те в действителност не били извършили, решили да се обърнат към компетентните органи.

Така по техни жалби били заведени две прокурорски преписки, а

именно - пр. пр. №30618/2019 г. по описа на С. районна прокуратура и пр. пр. 7089/2020 г. по описа на Районна прокуратура гр. П.. Преписката по описа на С. районна прокуратура била образувана предвид събирането на данни за евентуално извършено престъпление по чл. 286, ал. 1 НК във връзка с подадената от П. жалба до Специализираната прокуратура от 30.10.2018 г., а преписката по описа на РП-П. - предвид събирането на данни за евентуално извършеното престъпление по същия състав при даването на обяснения от страна на П. пред служител на МВР на 04.12.2018 г.

Впоследствие пр. пр. №30618/2019 г. по описа на С. районна прокуратура била прекратена с постановление за отказ да се образува досъдебно производство поради липса на извършено престъпление, който акт бил потвърден от прокурор при СГП по реда на институционния контрол.

Така възприетата от прокурора фактическа обстановка се споделя и от настоящия съдебен състав, като същата се установява от събраните по делото доказателства – гласни и писмени.

В хода на разследването показания са депозирали свидетелите А.А., А.А., М.К., Й.К., И.М.-А., Е., С.Р.-З., Й.Г., Д., С.Б. и А.В.

За осъществяване състава на престъпление по чл. 286, ал. 1 НК е необходимо деецът пред надлежен орган на властта да набеди някого в престъпление, като знае, че е невинен, или представи неистински доказателства срещу него.

В конкретния случай досъдебно производство № 328/2020 г. по описа на ОСЛО гр. П. е било образувано с Постановление на РП гр. П. на 06.11.2020 г. за това, че през месец декември 2018 г. в гр. П., пред надлежен орган на властта – Районна прокуратура гр. П. – деецът е набедил в престъпление АНТ. ХР. АР. и АЛ. ИЛК. АР., като знае, че те са невинни – престъпление по чл. 286, ал. 1 НК.

По делото на лист 41 е налице копие от жалба депозирана от М.П. до РП гр. П. като същата е била заведена с вх. № 11671/18 от 28.12.2018 г. по описа на РП гр. П.. Видно от същата се установява, че жалбоподателят описва своето положение, а именно, че е загубил родителите си пред 2013 г., като впоследствие се е запознал със свидетелите по делото А.А. и А.А., след което е последвала „една поредица от сделки с лицата АНТ. ХР. АР. и АЛ. ИЛК. АР.“, като последният го е накарал да закупи кафе-аператив, находящо се в гр. П., ул. „Янко Сакъзов“, както и че е бил закаран под конвой от двама от

неговите охранители при нотариус. В тази сделка той бил представляван от свидетелката Й.Г. сумата била платена по банков път, но той не бил получил абсолютно нищо от нея.

Съдът след като се запозна с депозираната от М.П. жалба до РП гр. П. намира за установено, че е била сезирана РП гр. П., което би могло да покрие първата част от изпълнителното деяние на състава по престъплението по чл. 286, ал. 1 НК, абсолютно никъде в нея, обаче жалбоподателят не набеждава А.А. и А.А. в конкретно престъпление. Написаните изрази „поредица от сделки“, „документално закупуване на кафе-аператив“, „под конвой от двама негови охранители“, както и не изплащането на евентуална продажна цена от Й.Г. по повод покупко-продажба не осъществяват от обективна страна състава на престъплението набедяване.

За осъществяването на престъпление по чл. 286, ал. 1 НК е необходимо деецът да съобщи обстоятелства, които обективно да съдържат признаците на определено престъпление, което в конкретния случай не е било направено.

Ето защо, се достигна до извод, че в депозираната до РП гр. П. жалба от 28.12.2018 г. не е посочено от жалбоподателя П. че А.А. и А.А. са извършили престъпление, поради което и същото не е съставомерно от обективна страна.

Предмет на настоящото наказателно производство се явяват и депозираните от М.П. обяснения на 04.12.2018 г. /лист 256/ по друга прокурорска преписка, а именно тази образувана по подадена от него жалба с вх. № 1748/30.10.2018 г. по описа на Специализираната прокуратура /лист 28/.

По същата е налице произнасяне на прокурор с отказ да се образува досъдебно производство. Налице е също така и произнасяне на прокурор от С. районна прокуратура, потвърдено с акт на С. градска прокуратура с което е отказано да се образува досъдебно производство по повод подадена жалба от А.А. срещу М.П. с предмет чл. 286, ал. 1 НК.

Настоящият състав намира, че с оглед депозираните обяснения от 04.12.2018 г. на последния отново липсва извършен състав на престъпление по чл. 286, ал. 1 НК.

Надлежен орган на властта по смисъла на чл. 286, ал. 1 НК е само този орган на власт който може да възбуди наказателно преследване срещу набеденото лице. В случая депозираните от свидетеля П. обяснения в хода на извършената проверка по ЗСВ на 04.12.2018 г. са депозирани пред полицейския служител Евгени Гинчев, който е снел обяснението. По този

начин е налице липса на обективен състав на това престъпление. Съгласно чл. 286, ал. 1 НК е въздигната в престъпление тази дейност, изразена в набедяване някого пред надлежен орган на властта, като знае, че е невинен, сиреч това лице не е извършило приписуемото му престъпление. Въпреки в закона да не е посочено, че набедяването по този състав визира тези надлежни органи на властта, които са оправомощени с привличане към наказателна отговорност, с оглед обекта на защитата и включването на това престъпление в раздела против правосъдието, то набедяването касае приписване на престъпление пред прокурорски или съдебни органи, или полицейски органи, които имат правомощия да привлекат дадено лице към наказателна отговорност, като се припише конкретно престъпление. */В тази насока е Решение № 277 от 7.V.1975 г. по н. д. № 244/75 г., I н. о./*. Полицейският служител пред който са депозираны обясненията от свидетеля П. не е в състояние да възбуди наказателно преследване срещу свидетелите А.А. и А.А..

Дори и да се възприеме, че полицейският орган пред който са депозираны обясненията е надлежен орган в състояние да възбуди наказателно преследване, доколкото прокурорът е този който след приключване на преписката решава дали да се образува наказателно производство или не, следва да се отбележи, че и прокурорската преписка по която са били депозираны обясненията от 04.12.2018 г. от свидетеля П. е приключила с прокурорски акт с отказ да се образува досъдебно производство с мотив липсата на достатъчно данни за образуване на досъдебно производство по смисъла на чл. 211 НПК, което се различава коренно от това да липсва извършено престъпление, като следва да се отбележи, че прокурорът образувано досъдебно производство единствено, когато са налице събрани безспорни доказателства за това.

По делото са разпитани свидетелите А.А., А.А., М.К., Й.К., И.М-А., Е., С.Р.-З., Й.Г., Д., С.Б. и А.В. В действителност наблюдаващият прокурор по настоящото дело не е обсъдил по отделно показанията на всеки един свидетел, но не пречи тази непълнота да бъде обсъдена от настоящия състав.

В подкрепа на показанията на свидетеля П. се явяват показанията на свидетеля Д. А., като последният не се намира в никаква роднински или каквито и да били правоотношения с първия. Така свидетелят А. депозира показания с които посочва, че е бил свидетел на това как лице, за което М.П.

му е споменал, че е свидетелят А.А. му се е карал по телефона, след което на място е отишъл да го вземе лек автомобил управляван от някои от свидетелите М. или Й.К. доколкото те са близнаци и не в състояние да ги разпознае.

От друга страна, останалите разпитани свидетели по един или друг начин имат отношение по сделки сключвани от свидетеля П.. Свидетелката Е. А.а е съпруга на свидетеля А.А. и представляваното от нея търговско дружество е придобило недвижим имот от М.П.. Следва да се отбележи, че тя единствено е участвала като купувач в тази сделка. Свидетелката И.М-А. упражнява адвокатска професия и като такава е консултирала свидетеля М., както и свидетелите А. и А.А.и, също така и представляваното от нея дружество „П.-2“ е придобило няколко недвижими имота от свидетеля П.. От друга страна свидетелката С. Р.-З. е нотариус пред който са изповядвани сделки от М.П., като същата няма наблюдения върху предхождащи ги събития, а също така и при част от сделките последният не се е явявал лично, а е бил представляван от пълномощник в това число и свидетелката Й.Г.

По делото са налице множество копия от писмени доказателства, а именно копия от искиви молби и нотариални актове, видно от които се установява, че М.П. е продавал недвижими имоти на дружества „Е. Трейд“ собственик на което е свидетелката Е. А.а“, а в дадени моменти и свидетелят А.А. и „П. - 2“ – управител на което е свидетелката И.М. като впоследствие са налице и последващи сделки посредством които придобити от последното дружество недвижими имоти /първоначално придобити от свидетеля П./ са били прехвърлени на дружество „Е. трейд“.

Ето защо, Съдът намира, че показанията на свидетеля П. не се явяват напълно изолирани, а същите се подкрепят от показанията на свидетеля А., както и налични по делото копия от нотариални актове.

Правилно представителят на Районна прокуратура гр. П. е приел, че за да е налице престъпление по този текст, е необходимо обективно набеденото лице да не е извършило престъплението, което му е приписано пред надлежен орган, респективно представените пред надлежния орган доказателства да са неистински. В случая не е възможно истинността, респективно неистинността на твърденията на П. да бъде категорично доказана, а именно това е основният обективен признак на разследваното престъпление. Действително заведените по жалба на П. прокурорски преписки срещу А.и от 2014 г. и 2019

г. са били прекратени с отказ да се образува досъдебно производство поради липса на достатъчно данни. Както обаче коректно е посочено и в постановлението на СРП, несъбирането на достатъчно данни по смисъла на чл. 211 НПК е коренно различно от категоричното доказване, че не е извършено престъпление, като основание за прекратяване на досъдебно производство или постановяване на оправдателна присъда на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК.

Дори и теоретично да се приеме, че приписваните престъпления не са извършени, то събраните по делото доказателства сочат на липса на субективна страна. Видно от приобщените материали М.П. многократно в миналото се е обръщал към органите на наказателния процес с твърдения за осъществени спрямо него престъпни посегателства от страна на А.и, като същият е водел и множество граждански дела /видно от изготвените справки за висящи такива от ОС гр. П. и РС - П./. При обжалване на процесуалните актове, с които е било отказвано образуването на досъдебно производство, същият е положил усилия да изчерпа изцяло предвидения за това ред, стигайки чак до ВКП. Всички тези обективни факти, както и показанията на самия П. ясно сочат, че субективно същият се чувства изнуден и измамен и е убеден, че спрямо него са били осъществени някакви противоправни действия, независимо дали такива са били извършени в действителност или не. В подкрепа на тази теза са и производните доказателства, съдържащи се в показанията на останалите свидетели. При това положение се налага изводът, че независимо от хипотетичното наличие на обективна съставомерност, липсва субективна такава, доколкото П. не е считал и продължава да не счита А.и за невинни в твърдените от него престъпления, а щом съответният субект не съзнава, че изложените от него обстоятелства са неверни, няма как да е налице престъпление по чл. 286 НК, доколкото обратното тълкуване би значело, че всяко обръщане на гражданите към властта за установяване на някои обстоятелства, които те считат за престъпни, би било само по себе си престъпление, ако тези обстоятелства се окажат неистински, още повече, че изпълнителното деяние по чл. 286, ал. 1 НК може да се извърши единствено с пряк умисъл. В случай, че същият бъде подведен под наказателна отговорност, това на свой ред би представлявало прекомерно и неправомерно ограничаване на правото на гражданите на жалби до съответните органи, тъй като, ако се сподели тази теза всяко лице, което сезира компетентните органи

би могло да бъде бъдещ подсъдим.

Ето защо, правилни се явяват изводите на представителя на държавното обвинение за липсата на престъпление от общ характер, като Съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се разкриват данни за друго извършено престъпление от общ характер.

Предвид гореизложеното, обжалваното прокурорско постановление следва да се потвърди, а подадената против него жалба, като неоснователна следва да се остави без уважение.

Ето защо, П.ски районен съд, XXVI наказателен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление от 29.07.2021 г., с което е било прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 328/2020 г. по описа на ОСлО гр. П., пр.пр. 7089/2020 г. по описа на РП гр. П., водено за престъпление по чл. 286, ал. 1 НК.

Определението подлежи на обжалване и протестиране пред П.ски окръжен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – П.: _____